Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 94/466/WE z dnia 13 lipca 1994 r.	L 190	26	26.7.1994
►**M2**	Decyzja Komisji 94/723/WE z dnia 26 października 1994 r.	L 288	48	9.11.1994
►**M3**	Decyzja Komisji 95/338/WE z dnia 26 lipca 1995 r.	L 200	35	24.8.1995
►**M4**	Decyzja Komisji 95/339/WE z dnia 27 lipca 1995 r.	L 200	36	24.8.1995
►**M5**	Decyzja Komisji 96/103/WE z dnia 25 stycznia 1996 r.	L 24	28	31.1.1996
►**M6**	Decyzja Komisji 96/340/WE z dnia 10 maja 1996 r.	L 129	35	30.5.1996
►**M7**	Decyzja Komisji 96/405/WE z dnia 21 czerwca 1996 r.	L 165	40	4.7.1996
►**M8**	Dyrektywa Rady 96/90/WE z dnia 17 grudnia 1996 r.	L 13	24	16.1.1997
►**M9**	Dyrektywa Rady 97/79/WE z dnia 18 grudnia 1997 r.	L 24	31	30.1.1998
►**M10**	Decyzja Komisji 1999/724/WE z dnia 28 października 1999 r.	L 290	32	12.11.1999
►**M11**	Decyzja Komisji 2001/7/WE z dnia 19 grudnia 2000 r.	L 2	27	5.1.2001
►**M12**	Dyrektywa 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2002 r.	L 315	14	19.11.2002
►**M13**	Commission Decision 2003/42/EC of 10 January 2003 (*)	L 13	24	18.1.2003
►**M14**	zmienione przez Commission Decision 2003/503/EC of 7 July 2003 (*)	L 170	30	9.7.2003
►**M15**	Decyzja Komisji 2003/721/WE z dnia 29 września 2003 r.	L 260	21	11.10.2003
►**M16**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2004 z dnia 10 marca 2004 r.	L 72	60	11.3.2004

zmienione przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

produkty pochodzenia zwierzęcego umieszczone są w wykazie produktów w załączniku II do Traktatu; wprowadzenie do obrotu takich produktów stanowi istotne źródło dochodów dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia wydajności przepisy zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odnoszące się do danych produktów powinny być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki, zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku stanowiącego obszar bez granic wewnętrznych;

w świetle wyżej wspomnianych celów Rada ustanowiła zasady zdrowia zwierząt mające zastosowanie do świeżego mięsa, mięsa drobiowego, przetworów mięsnych, dziczyzny, mięsa króliczego i przetworów mlecznych;

z wyjątkiem sytuacji, w których postanowiono inaczej, handel produktami pochodzenia zwierzęcego musi być zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do możliwych środków ochronnych;

uwzględniając znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób, na jakie narażone są zwierzęta, dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny zostać wyszczególnione konkretne wymogi, jakie muszą być spełnione, kiedy produkty te są wprowadzane do obrotu w celach handlowych, zwłaszcza kiedy są one przeznaczone dla regionów posiadających dobry stan zdrowia;

kiedy została przyjęta dyrektywa 92/65/EWG, Komisja zgodziła się oddzielić aspekty zdrowia zwierząt stosowane do zwierząt od aspektów zdrowia stosowanych do produktów;

w celu umożliwienia zniesienia kontroli na granicach między Państwami Członkowskimi z dniem 1 stycznia 1993 r., należy ustalić, że zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego mają zastosowanie do wszelkich produktów poddanych takiej kontroli w zakresie handlu i przywozu, które nie zostały jeszcze zharmonizowane na poziomie wspólnotowym;

dla osiągnięcia tego celu należy niektóre obowiązujące zasady dostosować do przyjęcia wcześniej wspomnianych środków;

należy wprowadzić system zatwierdzania dla państw trzecich i przedsiębiorstw, które spełniają warunki przewidziane w niniejszej dyrektywie, łącznie ze wspólnotową procedurą kontrolną dla zapewnienia, że warunki takiego zatwierdzenia są spełniane;

([1]) Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 29 oraz Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 102.
([2]) Dz.U. C 113 z 7.5.1990, str. 205 oraz Dz.U. C 149 z 18.6.1990, str. 259.
([3]) Dz.U. C 124 z 21.5.1990, str. 15 oraz Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 250.

▼B

dokument towarzyszący produktom jest najlepszym sposobem zagwarantowania właściwemu organowi miejsca przeznaczenia, że dana przesyłka jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia publicznego lub świadectwo zdrowia zwierząt powinny być przechowywane do celów sprawdzenia miejsca przeznaczenia niektórych przywożonych produktów;

powinny mieć zastosowanie zasady, przepisy i środki ochronne ustanowione na mocy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ([1]);

w kontekście handlu wewnątrzwspólnotowego powinny mieć również zastosowanie przepisy ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie polegające na przyjmowaniu niektórych środków w celu wykonania niniejszej dyrektywy; w tym celu powinny zostać ustanowione procedury ustalające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

w świetle szczególnych trudności w zakresie dostaw wynikających z położenia geograficznego powinny być dopuszczone specjalne odstępstwa w stosunku do Republiki Greckiej;

przyjęcie szczególnych zasad dla produktów objętych niniejszą dyrektywą pozostaje bez uszczerbku dla przyjęcia przepisów dotyczących higieny i bezpieczeństwa żywności, w sprawie których Komisja przedstawiła propozycję dyrektywy ramowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego regulujące handel oraz przywóz do Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego (włącznie z próbkami handlowymi pobranymi z takich produktów) niepodlegających wspomnianym wymogom ustanowionym w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG ([2]) i w odniesieniu do czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przyjęcia bardziej szczegółowych zasad w sprawie zdrowia zwierząt w ramach wspomnianych wcześniej przepisów szczegółowych ani bez uszczerbku dla utrzymania ograniczeń w handlu oraz przywozie produktów objętych przepisami szczegółowymi określonymi w akapicie pierwszym, opartymi na przepisach zdrowia publicznego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „handel”oznacza handel, jak określono w art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG;

b) „próbka handlowa” oznacza próbkę nieposiadającą wartości komercyjnej, pobraną w imieniu właściciela bądź osoby odpowiedzialnej za przedsiębiorstwo, która jest reprezentatywna dla danego produktu pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo bądź stanowi próbkę produktu pochodzenia zwierzęcego, którego produkcja jest zamierzona oraz która,

([1]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1.
([2]) Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

▼B

do celów następnego badania, musi być zaopatrzona w referencje odnoszące się do rodzaju produktu, jego składu oraz gatunków zwierząt, z których została uzyskana;

c) „poważna choroba przenaszalna" oznacza wszystkie choroby objęte dyrektywą 82/894/EWG ([1]);

d) „czynniki chorobotwórcze" oznaczają wszelkie zbiory bądź kultury organizmów oraz wszelkie pochodne, obecne bądź samodzielnie lub w formie wypracowanych połączeń takich zbiorów lub kultur organizmów zdolnych do powodowania chorób u wszelkich istot żywych (innych niż człowiek), oraz wszelkie zmodyfikowane pochodne takich organizmów, które mogą przenosić lub przekazywać zwierzęcy czynnik chorobotwórczy bądź tkankę, hodowlę komórkową, wydzielinę lub wydaliny, poprzez które bądź za pomocą środków których zwierzęcy czynnik chorobotwórczy może być przenoszony bądź przekazywany; niniejsza definicja nie obejmuje immunologicznych, medycznych produktów weterynaryjnych zatwierdzonych zgodnie z przepisami dyrektywy 90/677/EWG ([2]);

▼M12

———————

▼B

f) „przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi" oznacza skwarki, mączkę mięsną oraz mączkę ze skór wieprzowych, określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG ([3]).

▼M12

———————

▼B

2. Ponadto stosuje się *mutatis mutandis* definicje znajdujące się w art. 2 dyrektyw 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

— handel oraz przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 1, ►M12 ——————— ◄nie są zakazane ani ograniczane z powodów dotyczących zdrowia zwierząt bądź zdrowia publicznego innych niż powody wynikające ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy bądź z prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności z wszelkich podjętych środków ochronnych,

▼M12

— każdy nowy produkt pochodzenia zwierzęcego, przeznaczony do spożycia przez ludzi, którego wprowadzanie na rynek Państwa Członkowskiego zostało dopuszczone po dacie przewidzianej w art. 20 nie może być przedmiotem handlu lub przywozu do czasu podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1 art. 15 po dokonaniu, jeśli to stosowne w świetle opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 81/651/EWG, oceny realnego ryzyka rozprzestrzenienia poważnych chorób przenaszalnych, które mogą powstać wskutek przemieszczania produktu, nie tylko w odniesieniu do gatunków z których dany produkt pochodzi, lecz także w odniesieniu do innych gatunków mogących przenosić chorobę, stać się siedliskiem choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia ludzkiego,

▼B

— inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG nie mogą stanowić przedmiotu handlu lub przywozu z państw trzecich, o ile nie spełniają one wymogów tej dyrektywy oraz odpowiednich wymogów niniejszej dyrektywy.

———————

([1]) Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 90/134/EWG (Dz.U. L 76 z 22.3.1990, str. 23).

([2]) Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 26.

([3]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, str. 1) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 92/45/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).

▼B

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów stosowania art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG produkty pochodzenia zwierzęcego, określone w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla zastosowania przepisów szczególnych, które mają zostać przyjęte w drodze wykonania art. 10 ust. 3) oraz art. 11, stanowić przedmiot handlu jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

1) muszą one spełniać wymogi art. 5 oraz szczególne wymogi ustanowione w załączniku I w zakresie aspektów zdrowia zwierząt oraz w załączniku II w zakresie aspektów zdrowia publicznego;

   a) muszą one pochodzić z takich przedsiębiorstw, które:

      — w świetle szczególnych wymagań ustanowionych w załącznikach I i II dotyczących produktów wytwarzanych przez takie zakłady podejmują się:

      — spełniać szczególne wymogi dotyczące produkcji wymienione w niniejszej dyrektywie,

      — ustanowić oraz realizować metody monitoringu oraz kontroli punktów krytycznych na podstawie stosowanych procesów,

      — w zależności od produktów pobierać próbki w celu przeprowadzenia analizy w laboratorium uznanym przez właściwy organ, w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy,

      — prowadzić rejestr, w formie pisemnej bądź w innej, uzyskanych informacji w zakresie omówionym w poprzednich akapitach w celu możliwości przedstawienia ich właściwemu organowi. Wyniki różnorodnych kontroli oraz w szczególności badań powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat,

      — zagwarantować administrowanie znakowania i etykietowania,

      — w razie gdyby wyniki badań laboratoryjnych bądź jakakolwiek inna dostępna dla kierownictwa przedsiębiorstwa informacja wskazywała na pojawienie się groźnej choroby zwierzęcej bądź niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu publicznemu, poinformować o takich wypadkach właściwy organ,

   b) przesyłać do celów związanych z handlem jedynie takie produkty, którym towarzyszy dokument handlowy wskazujący na charakter produktu, nazwę oraz, w przypadkach, w których jest to stosowne, weterynaryjny numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa produkcyjnego;

   c) są pod nadzorem właściwego organu zapewniającego, że podmiot gospodarczy bądź dyrektor przedsiębiorstwa stosuje się do wymogów ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy;

2) zostały one zarejestrowane przez właściwy organ na podstawie zapewnień pochodzących od przedsiębiorstwa gwarantującego zgodność z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wszelkich koniecznych środków gwarantujących, że produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w załącznikach I oraz II nie są wysyłane w celach związanych z handlem z żadnego gospodarstwa rolnego, znajdującego się w strefie objętej ograniczeniami z powodu wystąpienia choroby, na którą podatne są te gatunki, z których taki produkt jest uzyskiwany, oraz z żadnego takiego przedsiębiorstwa bądź strefy, z których przemieszczanie bądź

▼B

handel stanowiłyby ryzyko dla stanu zdrowia zwierząt Państw Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, w których produkty poddane są obróbce cieplnej w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Szczególne zapewnienia zezwalające na przemieszczanie niektórych produktów, na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w ramach środków ochronnych.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie zapewniają, że handel czynnikami chorobotwórczymi będzie stanowił przedmiot ścisłych przepisów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

Artykuł 7

1. Przepisy dotyczące kontroli, ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG oraz w związku z czynnikami chorobotwórczymi na mocy dyrektywy 90/425/EWG będą obowiązywały, w szczególności w odniesieniu do organizacji oraz dalszego przeprowadzania kontroli, ze względu na produkty objęte niniejszą dyrektywą.

2. Artykuł 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się do produktów objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów związanych z handlem przepisy art. 12 dyrektywy 90/425/EWG zostają rozszerzone na przedsiębiorstwa dostarczające produkty pochodzenia zwierzęcego objęte niniejszą dyrektywą.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszej dyrektywy właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole, jakie uważa za właściwe, gdy istnieje podejrzenie niespełniania przepisów niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkiego naruszenia niniejszej dyrektywy, w szczególności w takich przypadkach, w których ujawnione zostało, że wydane świadectwa bądź dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi produktów wymienionych w załącznikach I oraz II lub że produkty, których to dotyczy, nie spełniają wymogów mocy niniejszej dyrektywy lub nie zostały poddane kontroli przewidzianej w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

W załączniku A rozdział 1 (1) do dyrektywy 92/46/EWG ([1]) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Mleko oraz przetwory mleczne nie mogą pochodzić ze strefy nadzorowanej określonej zgodnie z przepisami dyrektywy 85/511/EWG, o ile mleko nie zostało poddane pasteryzacji (71,7 °C przez 15 sekund) pod nadzorem właściwego organu”.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty

Artykuł 9

Wymogi dotyczące przywozu produktów objętych niniejszą dyrektywą muszą zawierać przynajmniej gwarancje przewidziane w rozdziale II, włącznie z tymi, które ustanowione są w ramach wykonania art. 6, oraz tymi ustanowionymi w art. 3 tiret drugie i trzecie.

Artykuł 10

1. W celu jednolitego stosowania art. 9 stosuje się następujące przepisy.

([1]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1.

▼B

2. Produkty określone w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie mogą być przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

a) chyba że ustalono inaczej w załącznikach I i II, muszą one pochodzić z państwa trzeciego bądź części państwa trzeciego, których wykaz został sporządzony oraz uaktualniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;

▼M12

b) o ile nie sprecyzowano inaczej w załączniku II, produkty muszą pochodzić z przedsiębiorstw, znajdujących się na liście Wspólnoty, sporządzonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;

▼B

c) w przypadkach określonych szczegółowo w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia zwierząt lub świadectwo zdrowia publicznego odpowiadające wzorom, które mają być sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, zaświadczające, że produkty spełniają warunki dodatkowe lub zawierają równoważne gwarancje określone w ust. 3 lit. a) oraz pochodzą z przedsiębiorstw dających takie gwarancje, podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub, jeśli właściwe, przez inny uznany organ właściwy zgodnie z tą samą procedurą.

3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18:

a) powinny zostać ustanowione szczególne wymogi – w szczególności dotyczące ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi lub chorobami przenaszalnymi wśród ludzi – bądź gwarancje równoważne takim warunkom.

Szczególne wymogi oraz gwarancje równoważne ustanowione dla państw trzecich nie mogą mieć charakteru bardziej korzystnego niż te, które ustanowione są w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie.

▼M8

Do czasu ustalenia szczegółowych zasad stosowania przewidzianych w załączniku II rozdział II tiret czwarte i piąte Państwa Członkowskie zapewnią, że przywóz produktów tam określonych jest uzależniony od zgodności z minimalnymi gwarancjami ustanowionymi we wspomnianych wyżej tiret;

▼B

c) ustanawia się sposób postępowania lub środki, które mają zostać podjęte w celu uniknięcia ponownego zakażenia tusz zwierzęcych, jaj oraz produktów jajecznych.

4. Decyzje przewidziane w ust. 2 i 3 muszą zostać podjęte na podstawie oceny oraz, jeśli właściwe, na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się groźnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi, ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego.

5. Eksperci z Komisji oraz Państw Członkowskich przeprowadzają na miejscu inspekcje w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzania do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperci z Państw Członkowskich odpowiedzialni za te inspekcje powoływani są przez Komisję, stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje te zostają przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty wszelkich wydatków z nimi związanych.

W oczekiwaniu na zorganizowanie inspekcji określonych w akapicie pierwszym nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez

▼B

Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji oferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

6. W oczekiwaniu na sporządzenie wykazów przewidzianych ►M8 w ust. 2 lit. a) i lit. b) tiret drugie ◄ Państwa Członkowskie są upoważnione do utrzymywania kontroli przewidzianych w art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG oraz świadectwa krajowego wymaganego przez produkty przywożone zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Procedura przewidziana w art. 18 stosowana jest do ustalenia szczegółowych warunków zdrowia zwierząt w celu przywozu do Wspólnoty oraz ustalenia charakteru i zawartości dokumentów towarzyszących produktom, określonych w załączniku I, przeznaczonych dla laboratoriów eksperymentalnych.

Artykuł 12

1. Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG oraz dyrektywie 91/496/EWG ([1]) stosuje się, szczególnie w odniesieniu do organizacji i przebiegu inspekcji, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie, oraz do środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Jednakże z uwagi na niektóre rodzaje produktów pochodzenia zwierzęcego mogą zostać przyjęte odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 od kontroli bezpośredniej przewidzianej w ►M9 art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 98/78/WE ◄.

▼M9

▼B

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą poprzez wydawanie właściwych licencji zezwolić na przywóz z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I i II w formie próbek handlowych.

2. Licencja wspomniana w ust. 1 musi towarzyszyć przesyłce oraz zawierać pełne szczegóły dotyczące specyficznych warunków, zgodnie z którymi taka przesyłka może być przywożona, włącznie z wszelkimi odstępstwami od kontroli przewidzianych przez dyrektywę 90/675/EWG.

3. Jeżeli przesyłka wjeżdża na obszar jednego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przemieszczenia do drugiego Państwa Członkowskiego, wówczas pierwsze Państwo Członkowskie zapewnia, że tej przesyłce towarzyszy odpowiednia licencja. Przemieszczenie powinno odbywać się w sposób zgodny z przepisami art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG. Odpowiedzialność za zapewnienie, że przesyłka spełnia warunki licencji (oraz że wjazd na terytorium powinien zostać dopuszczony) spoczywa na tym Państwie Członkowskim, które wydaje licencję.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 14

1. W art. 3 dyrektywy 72/461/EWG ([2]) skreśla się lit. d).

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56.
([2]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).

▼B

Decyzje Komisji 92/183/EWG ([1]) oraz 92/187/EWG ([2]) są nadal stosowane z uwagi na wymogi niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla wszelkich poprawek, które mają być wprowadzone do nich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Do dyrektywy 90/667/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Mając na względzie zapewnienie, że kontrole przewidziane w ust. 1 są przeprowadzane:

a) przetworzone produkty uzyskane z materiałów o niskim stopniu ryzyka oraz z materiałów o wysokim stopniu ryzyka muszą spełniać wymogi załącznika I rozdział 6 do dyrektywy 92/118/EWG (*);

b) materiałom o niskim stopniu ryzyka, materiałom o wysokim stopniu ryzyka przeznaczonym do przetwarzania w zakładach wskazanych w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz produktom przetworzonym uzyskanym z materiałów o wysokim stopniu ryzyka bądź o niskim stopniu ryzyka musi towarzyszyć, co następuje:

— jeżeli pochodzą one z zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 4 oraz 5, dokument handlowy określający:

— jeśli właściwe, charakter postępowania,

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy,

— jeżeli pochodzą one z innego zakładu – świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii wskazujące na:

— metody postępowania zastosowane do danej przesyłki,

— wyniki testów na obecność salmonelli,

— czy produkt zawiera białka przeżuwaczy.

(*) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.”;

b) w art. 6 „powinny zostać ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19” zastępuje się przez „są ustanowione zgodnie z załącznikiem I rozdział 10 do dyrektywy 92/118/EWG”;

c) w art. 14 skreśla się akapit pierwszy.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wszelkie nowe załączniki ustanawiające szczególne wymogi z uwagi na inne produkty, które mogą przedstawiać sobą rzeczywiste ryzyko rozprzestrzenienia się groźnej choroby przenaszalnej bądź rzeczywiste ryzyka dla zdrowia ludzkiego.

Do załączników, o ile zajdzie taka potrzeba, wnoszone są poprawki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w zgodzie z zasadami ogólnymi wymienionymi w art. 3 tiret drugie.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do wprowadzania na ich terytorium produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I i II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie, które zostały wyprodukowane na terytorium Państwa Członkowskiego oraz zostały przetransportowane przez obszar państwa trzeciego, pod warunkiem okazania świadectwa zdrowia zwierząt oraz świadectwa zdrowia publicznego poświadczającego zgodność z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

([1]) Dz.U. L 84 z 31.3.1992, str. 33.
([2]) Dz.U. L 87 z 2.4.1992, str. 20.

▼B

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 68/361/EWG ([1]).

Artykuł 17

1. Załączniki A i B do dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG zastępuje się tekstami ustanowionymi w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

2. W dyrektywie 77/99/EWG wprowadza się następujące zmiany:

— w art. 2 lit. b) skreśla się ppkt iv), a ppkt v) oraz vi) otrzymują oznaczenie, odpowiednio ppkt iv) oraz v);

— artykuł 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 mogą zostać ustanowione warunki dodatkowe z uwagi na inne produkty pochodzenia zwierzęcego, tak aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego.”

Artykuł 18

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 19

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 przejściowe środki działania mogą być przyjęte na okres do trzech lat, począwszy od dnia 1 lipca 1993 r., w celu ułatwienia przejścia do nowych ustaleń ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 12 ust. 2 oraz art. 17 do dnia 1 stycznia 1993 r. oraz innych wymogów niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianych w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA ZWIERZĄT

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 2

▼M16

Tusze zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

A. *Handel*

Handel tuszami zwierzęcymi podlega wymogowi przedstawienia dokumentu określającego zakład pochodzenia, który musi spełniać następujące warunki:

— w przypadku gdy tusze są solone bądź suszone w miejscu pochodzenia oraz jeżeli solone bądź suszone tusze są następnie używane do innych celów, zakład musi posiadać zatwierdzenie właściwego organu,

— w innych przypadkach zakład zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG ([1]) zapewnia, ze tusze transportowane są w taki sposób, aby uniknąć zakażenia.

B. *Przywóz z państw trzecich*

Przywóz tusz zwierzęcych z jakiegokolwiek państwa trzeciego podlega wymogowi przedstawienia świadectwa określonego w art. 10 ust. 2 lit. c), wydanego oraz podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii wywożącego państwa trzeciego oraz stwierdzającego, że:

i) tusze pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ kraju wywozu;

ii) tusze zostały oczyszczone, oskrobane a następnie albo solone bądź bielone (lub zamiast soleniu lub bieleniu zostały one poddane suszeniu po oskrobaniu);

iii) po obróbce określonej w ppkt ii) zostały podjęte skuteczne środki mające na celu zapobieżenie przed ponownym zakażeniem tusz.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 5

Kości oraz produkty kostne (z wyłączeniem mączki kostnej), rogi oraz produkty z rogów (z wyłączeniem mączki rogowej) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt)►M12 przeznaczone do spożycia przez ludzi ◄

Handel oraz przywóz tych produktów podlegają następującym warunkom:

▼M12

▼B

1) z uwagi na działalność handlową kości, rogi oraz kopyta podlegają warunkom zdrowia zwierząt przewidzianym w dyrektywie 72/461/EWG;

2) z uwagi na działalność handlową produkty kostne, produkty z rogów oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy dyrektywy 80/215/EWG ([2]);

3) z uwagi na działalność przywozową kości, produkty kostne, rogi, produkty z rogów, kopyta oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dyrektywy 72/462/EWG ([3]).

([1]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69).
([2]) Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 16).
([3]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/688/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 18).

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 6

Przetworzone białko zwierzęce ►M12 przeznaczone do spożycia przez ludzi ◄

I. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń nałożonych w zakresie BSE oraz ograniczeń dotyczących pasz zawierających białko przeżuwaczy dla przeżuwaczy handel oraz przywóz przetworzonego białka zwierzęcego podlega:

▼M12

A. w odniesieniu do handlu, do stworzenia dokumentu lub świadectwa, przewidzianego w dyrektywie 77/99/EWG, stwierdzającego, że zostały spełnione wymagania dyrektywy;

▼B

B. w zakresie przywozu:

1) konieczności przedstawienia świadectwa zdrowia przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia oraz stwierdzającego, że:

▼M12

a) produkt spełnia wymagania dyrektywy 80/215/EWG;

▼B

b) po dokonaniu obróbki zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zakażeniu produktu;

c) z chwilą opuszczenia przez przesyłkę kraju pochodzenia zostały pobrane próbki w celu poddania ich testom na obecność salmonelli;

d) wyniki tych testów są negatywne;

2) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów odnośnie do świadectwa określonego w pkt 1 – konieczności pobrania próbek przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej bez uszczerbku dla pkt II:

i) z każdej przesyłki produktów przedłożonych w formie masowej;

ii) wyrywkowo z przesyłki produktów pakowanych w zakładzie produkcyjnym;

3) z uwagi na dopuszczenie przesyłek zawierających przetworzone białko zwierzęce do wolnego obrotu na obszarze Wspólnoty – konieczności wykazania, że wyniki pobierania próbek zgodnie z częścią B (1) lit. c) są negatywne, w razie konieczności po powtórnym przetworzeniu;

C. istniejące przepisy krajowe w sprawie daty notyfikacji niniejszej dyrektywy dotyczącej wymogów obowiązujących z uwagi na BSE i trzęsawkę owiec w odniesieniu do białek zwierzęcych mogą być utrzymane w czasie oczekiwania na podjęcie decyzji w sprawie obróbki cieplnej zdolnej do zniszczenia czynników odpowiedzialnych za te choroby.

Handel i przywóz mączki mięsnej oraz mączki kostnej podlegają art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

II. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać wyrywkowe pobieranie próbek z przesyłek masowych pochodzących z państw trzecich, z których sześć ostatnich następujących po sobie testów dało wyniki negatywne. W przypadku gdy podczas jednego z takich badań uzyskano wynik pozytywny, właściwy organ w kraju pochodzenia musi zostać o tym poinformowany, tak aby mógł podjąć właściwe środki, aby zaradzić zaistniałej sytuacji. Należy zwrócić uwagę właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przywożonych towarów na takie środki. W przypadku uzyskania kolejnego wyniku pozytywnego z tego samego źródła należy przeprowadzić dalsze testy w odniesieniu do wszystkich przesyłek pochodzących z tego samego źródła, aż do czasu gdy wymogi określone w pierwszym zdaniu są znów spełniane.

III. Państwa Członkowskie muszą przechowywać zapisy wyników pobierania próbek przeprowadzonych na wszystkich przesyłkach, które zostały poddane pobieraniu próbek.

IV. Zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 dyrektywy 89/662/EWG przeładunek przesyłki dozwolony jest wyłącznie w takich portach, które zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, pod warunkiem że osiągnięta została dwustronna umowa między Państwami Członkowskimi zezwalająca

▼B

na odkładanie terminów przeprowadzania kontroli przesyłek aż do chwili, kiedy osiągną one punkt kontroli granicznej Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

V. W przypadku gdy przesyłka uzyskuje wynik pozytywny w teście na obecność salmonelli, jest ona:

a) ponownie wywieziona z obszaru Wspólnoty;

b) albo wykorzystana do celów innych niż na pasze zwierzęce. W takim przypadku przesyłka może opuścić port bądź magazyn wyłącznie pod warunkiem, że nie zostanie ona włączona do pasz zwierzęcych;

c) albo powtórnie przetworzona w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na podstawie dyrektywy 90/667/EWG bądź w jakimkolwiek innym zakładzie zatwierdzonym do odkażania. Przemieszczanie z portu lub z magazynu jest kontrolowane za pomocą zezwolenia wydawanego przez właściwe władze oraz przesyłka nie powinna zostać wydana do czasu przeprowadzenia czynności obróbki oraz poddania testom na obecność salmonelli przez właściwy organ, zgodnie z przepisami załącznika II rozdział III do dyrektywy 90/667/EWG, oraz pod warunkiem uzyskania wyników negatywnych.

▼M7

ROZDZIAŁ 7

Krew i produkty krwiopochodne zwierząt kopytnych i drobiu

(z wyjątkiem surowicy koniowatych)

I. *Świeża krew i produkty krwiopochodne przeznaczone do spożycia przez ludzi*

A. Wymiana handlowa

1. Handel świeżą krwią zwierząt kopytnych i drobiu, przeznaczoną do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do handlu świeżym mięsem na mocy dyrektyw Rady 72/461/EWG ([1]), 91/494/EWG ([2]) lub 91/495/EWG ([3]).

2. Handel produktami krwiopochodnymi, przeznaczonymi do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszej dyrektywy.

B. Przywóz

1. Przywóz świeżej krwi gatunków domowych zwierząt kopytnych, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jest zabroniony na mocy dyrektywy Rady 72/462/EWG ([4]).

Przywóz świeżej krwi drobiu, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w dyrektywie 91/494/EWG.

Przywóz świeżej krwi dziczyzny hodowlanej, przeznaczonej do spożycia przez ludzi, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszego Załącznika

2. Przywóz produktów krwiopochodnych do spożycia przez ludzi, w tym objętych dyrektywą Rady 77/99/EWG ([5]), podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG i niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla zasad dotyczących krwiopochodnych przetworzonych zwierzęcych produktów białkowych określonych w rozdziale 6 niniejszego Załącznika.

([1]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24.
([2]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35.
([3]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.
([4]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.
([5]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.

▼M12

▼M7

III. *Przepisy ogólne*

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 9

▼M16

Słonina oraz wytopione tłuszcze przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz do Wspólnoty słoniny i wytopionych tłuszczów z państw trzecich, znajdujących się w wykazie dołączonym do decyzji 79/542/EWG, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa z gatunków, których to dotyczy.
2. Jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy w kraju wymienionym w ust. 1 wystąpiło ognisko poważnej choroby przenaszalnej, każdej przesyłce słoniny bądź wytopionych tłuszczów musi towarzyszyć świadectwo określone w art. 10 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stwierdzające, że:

   A. słonina oraz tłuszcze wytopione zostały poddane jednemu z poniższych procesów obróbki cieplnej:

      i) co najmniej 70 °C w czasie co najmniej 30 minut, lub

      ii) co najmniej 90 °C w czasie co najmniej 15 minut, lub

      iii) minimalna temperatura wynosząca 80 °C w ciągłym systemie wytapiania;

   B. w przypadku gdy słonina lub wytopione tłuszcze są pakowane, to że zostały one zapakowane do nowych pojemników i podjęte zostały wszelkie środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia ich ponownemu zakażeniu;

   C. w przypadku, w którym przewidywany jest transport masowy, rury, pompy oraz zbiornik, bądź jakiekolwiek inne zbiorniki przeznaczone do transportu masowego bądź zbiornik do transportu drogowego, wykorzystane do transportu produktów z zakładu produkcyjnego bezpośrednio na statek bądź do magazynów na nabrzeżu, lub bezpośrednio do przedsiębiorstw, gdzie przed wykorzystaniem zostały skontrolowane oraz ocenione jako czyste.

▼M12

▼B

ROZDZIAŁ 11

▼M16

Mięso królicze i mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka przeznaczone do spożycia przez ludzi

▼B

Państwa Członkowskie zapewniają, że przywóz mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka ma miejsce wyłącznie, gdy:

a) pochodzi ono z państw trzecich, które znajdują się:

   i) jeśli chodzi o futerkowe zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których świeże mięso odpowiadających gatunków może być przywożone zgodnie z przepisami dyrektywy 72/462/EWG;

   ii) jeśli chodzi o upierzone zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka – w wykazie takich krajów, z których może być przywożone świeże mięso drobiowe, zgodnie z przepisami dyrektywy 91/494/EWG ([1]);

   iii) jeśli chodzi o mięso króliczе – w wykazie, który zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 25.

▼B

b) spełnia ono co najmniej wymogi ustanowione w rozdziałach II oraz III dyrektywy 91/495/EWG ([1]);

c) pochodzi ono z przedsiębiorstw, które przedstawiają gwarancje przewidziane w lit. b) oraz uznanych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, w oczekiwaniu na opracowanie wykazów określonych w lit. a) ppkt iii), z przedsiębiorstw zatwierdzonych przez właściwe władze;

d) każdej partii mięsa towarzyszy świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c).

▼M12

([1]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA PUBLICZNEGO

ROZDZIAŁ 1

Przywóz z państw trzecich produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiu, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego

Państwa Członkowskie zapewniają, że produkty mięsne uzyskane z mięsa drobiowego, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego nie są przywożone, chyba że:

▼M3

a) pochodzą z państwa trzeciego wymienionego zgodnie z:

i) art. 9 dyrektywy 91/494/EWG dotyczącej mięsa drobiowego;

ii) art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej;

iii) rozdziałem 2 załącznika I do niniejszej dyrektywy dla mięsa króliczego i mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka,

lub pochodzą z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji 79/542/EWG. W tym przypadku musiały zostać poddane obróbce cieplnej w zamkniętym pojemniku, w temperaturze w stopniach F° równej lub powyżej 3,00. Jednakże w odniesieniu do produktów mięsnych wytworzonych z gatunków innych niż świnie taką obróbkę można zastąpić obróbką cieplną, która pozwala uzyskać temperaturę wewnętrzną co najmniej 70 °C;

▼B

b) wykorzystane mięso świeże spełnia właściwe wymogi art. 14 dyrektywy 71/118/EWG dotyczącej mięsa drobiowego, art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej, art. 3 dyrektywy 91/495/EWG dotyczącej mięsa króliczego, oraz art. 6 tej dyrektywy dotyczący mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka;

c) pochodzą one z przedsiębiorstwa, które oferuje takie same gwarancje jak te określone w dyrektywie 77/99/EWG oraz są zatwierdzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, do czasu przyjęcia takiej decyzji, przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, przy czym przywóz tych produktów pozostawałby przedmiotem przepisów art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG;

d) są one przygotowane, sprawdzane oraz obchodzone zgodnie z właściwymi wymogami przewidzianymi w dyrektywie 77/99/EWG;

e) każdej przesyłce produktów mięsnych towarzyszy świadectwo zdrowia ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ 2

►M8 Do dnia 1 lipca 1997 r. ◄ zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 ustala się warunki mające zastosowanie do:

— wprowadzania do obrotu oraz przywozu jaj oraz przywozu produktów jajecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w ramach wspólnej organizacji rynku.

▼A1

W odniesieniu do salmonelli i oczekując na przyjęcie przez Wspólnotę przepisów, następujące zasady stosuje się do jaj przeznaczonych dla Finlandii i Szwecji:

a) wysyłka jaj może podlegać dodatkowym ogólnym lub ograniczonym gwarancjom zdefiniowanym przez Komisję z godnie procedurą przewidzianą w art. 18;

b) gwarancje przewidziane w lit. a) nie będą przyznawane jajom pochodzącym z przedsiębiorstwa, które podlega programowi uznanemu za równoważny temu, o którym mowa w lit. c), zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;

▼A1

c) gwarancje przewidziane w lit. a) stosuje się tylko po zatwierdzeniu przez Komisję programu operacyjnego przedstawionego przez Finlandię i Szwecję. Decyzje Komisji muszą zostać podjęte przed datą wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu celem stosowania tych gwarancji, o których mowa w lit. a) od daty wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu,

▼M10

▼B

— handlu i przywozu miodu, ►M6 ——————— ◄przeznaczonych do spożycia przez ludzi,

▼M8

— w handlu i przywozie mleka oraz produktów na bazie mleka przeznaczonych do spożycia przez ludzi, uzyskanych od gatunków nieobjętych dyrektywą 92/46/EWG; w zależności od gatunku, szczególne wymogi mogą zostać ustanowione w odniesieniu do:

  — zdrowia zwierząt i stanu zdrowia stad mlecznych, w szczególności w odniesieniu do gruźlicy i brucelozy,

  — higieny w odniesieniu do

    — dojenia,

    — pozyskiwania, transportu, przetwarzania mleka,

    — personelu,

  — testów na obecność pozostałości substancji farmakologicznie i/lub hormonalnie aktywnych, antybiotyków, pestycydów lub innych szkodliwych substancji w mleku lub w przetworach mlecznych,

  — kryteriów mających zastosowanie do surowego mleka jako surowca,

  — mikrobiologicznych kryteriów mających zastosowanie do produktów gotowych,

— produkcji, wprowadzania do obrotu i przywozu mięsa gatunków nieobjętych szczególnymi wymogami, w szczególności mięsa gadów i produkty z niego wytwarzanych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

  W zależności od gatunków szczególne wymogi mogą zostać ustanowione w odniesieniu do:

  — kryteriów mikrobiologicznych i parazytologicznych,

  — higieny podczas uboju,

  — testów na obecność pozostałości.

▼M6

ROZDZIAŁ 3

I. **Szczególne warunki zdrowia publicznego, stosowane w handlu i przywozie ślimaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi**

A. Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych dotyczących ochrony dzikiej przyrody do celów niniejszego rozdziału, „ślimaki" oznaczają naziemne brzuchonogi z gatunku *Helix pomatia Linné, Helix aspersa Muller, Helix lucorum* i gatunki z rodziny *Achatinidae*.

B. Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby ślimaki pozbawione muszli, gotowane i przetworzone lub zakonserwowane mogły być przedmiotem handlu do celów spożycia przez ludzi wyłącznie, jeżeli spełniają następujące warunki:

1. Muszą pochodzić z zakładów, które:

   — spełniają wymogi art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy,

   — zostały zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z wymogami rozdziałów III i IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,

   — podlegają monitoringowi przez właściwe organy w zakresie warunków produkcji i kontroli sanitarnych zgodnie z rozdziałem V (I) (3) i (5) i (II), (3) i (4) dyrektywy 91/493/EWG,

   — przeprowadzają własne kontrole zgodnie z przepisami decyzji Komisji 94/356/WE.

▼M6

2. Muszą podlegać kontrolom organoleptycznym wykonywanym na zasadzie pobierania próbek. Jeżeli badanie organoleptyczne wykaże, że ślimaki nie są zdatne do spożycia przez ludzi, konieczne jest podjęcie środków mających na celu wycofanie ich z obrotu i zdenaturalizowanie w taki sposób, aby nie mogły być ponownie użyte w celach konsumpcyjnych.

3. Odnośnie do przygotowania mięsa ślimaków bez muszli,

   a) w zależności od skali działalności, zakłady muszą przeznaczyć specjalne pomieszczenia lub powierzchnie dla:

      — magazynowania materiałów opakowaniowych zbiorczych i jednostkowych,

      — odbioru i magazynowania żywych ślimaków,

      — mycia, blanszowania lub gotowania, pozbawiania muszli i usuwania zbędnych części,

      — magazynowania i w miarę potrzeb czyszczenia i obróbki muszli,

      — obróbki cieplnej mięsa ślimaków w miarę potrzeb,

      — pakowania mięsa ślimaków,

      — magazynowania produktów gotowych w chłodniach;

   b) przed gotowaniem ślimaki muszą zostać poddane sprawdzeniu. Martwe ślimaki nie mogą być przygotowywane do spożycia przez ludzi;

   c) po pozbawieniu muszli, usunięte drogi żółciowe podczas usuwania zbędnych częścinie mogą być używane do spożycia przez ludzi.

4. Ślimaki konserwowane

   Zakłady muszą spełniać warunki ustanowione w rozdziale IV (IV) (4) Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

5. Ślimaki gotowane i przetworzone

   a) W zależności od skali działalności, zakłady muszą przeznaczyć specjalne pomieszczenia i powierzchnie do celów:

      — magazynowania mięsa ślimaków bez muszli w chłodniach,

      — magazynowania czystych muszli,

      — magazynowania pokarmu,

      — przygotowania farszu,

      — gotowania i chłodzenia,

      — napełniania muszli mięsem ślimaków i farszem oraz pakowania w pomieszczeniu o regulowanej temperaturze,

      — w stosownych przypadkach do zamrażania,

      — magazynowania produktów gotowych w chłodniach;

      Produkty muszą spełniać odpowiednie warunki wymienione w rozdziale IX załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG.

   b) Mięso ślimaków używane do faszerowania muszli przed gotowaniem musi spełniać warunki ustanowione w odniesieniu do mięsa ślimaków bez muszli.

6. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy w przypadku zaistnienia potrzeby ochrony zdrowia publicznego, mogą zostać ustanowione kryteria mikrobiologiczne łącznie z planami pobierania próbek i metodami analizy.

7. Ślimaki muszą być przechowywane, pakowane, magazynowane i transportowane we właściwych warunkach higienicznych ustanowionych w rozdziałach VI i VIII Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

▼A2

8. Na opakowaniach zbiorczych i jednostkowych ślimaków musi znaleźć się znak weterynaryjny, zawierający w szczególności następujące dane:

   nazwa kraju wysyłającego pisana wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi drukowanymi literami, to jest: B, CZ, DK, D, EE, EL, E, F, IRL, I, CY, LV, LT, L, HU, MT, NL, AT, PL, P, SI, SK, FI, SE, UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, i jeden z następujących zestawów symboli: CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, EÜ, EB, KE, WE.

▼**M6**

C. Przy przywozie:

1. opakowanie ślimaków bez muszli, gotowanych i przetworzonych lub konserwowanych musi być opatrzone nazwą lub kodem ISO kraju pochodzenia i numerem identyfikacyjnym zakładu produkcyjnego w nieusuwalnym nadruku;
2. poniżej zamieszczony jest wzór świadectwa zdrowia ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. c) niniejszej dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej przesyłce ślimaków bez muszli, gotowanych, przetworzonych lub konserwowanych pochodzących z państw trzecich.

▼**M6**

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA ŚLIMAKÓW W SKORUPACH, GOTOWANYCH, PRZETWORZONYCH LUB KONSERWOWANYCH POCHODZĄCYCH Z PAŃSTW TRZECICH I PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do chwili, gdy dotrze ona do punktu kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Państwo wysyłające:

Właściwy organ:

I. **Określenie ślimaków**

Opis produktu:

— gatunki (nazwy naukowe): .....

— stan (1) i charakter obróbki: .....

Nr kodu (w stosownych przypadkach): .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba opakowań: .....

Waga netto: .....

Wymagana temperatura w czasie magazynowania i transportu: .....

II. **Pochodzenie ślimaków**

Nazwa(-y) i urzędowy(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) zakładu zatwierdzonego przez właściwe organy do celów wywozu do Wspólnoty Europejskiej:

.....

.....

.....

.....

.....

III. **Miejsce przeznaczenia produktów**

Przesyłka ślimaków z:

.....

(miejsce wysyłki)

do: .....

(państwo i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu (2): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

.....

Nazwa odbiorcy i adres w miejscu przeznaczenia: .....

.....

(1) Chłodzone, zamrożone, bez muszli, gotowane, gotowe, konserwowane.
(2) Numer rejestracyjny samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych lub kontenera, numer lotu lub nazwa statku.

▼**M6**

IV. **Poświadczenie zdrowotności**

Podpisany niżej urzędowy inspektor niniejszym poświadcza, że ślimaki opisane powyżej:

1. były traktowane i w odpowiednich przypadkach pozbawiane skorup, gotowane, przetwarzane, konserwowane, zamrażane, pakowane i składowane w odpowiednich warunkach higienicznych zgodnie z wymogami określonymi w rozdział 3 (I) załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG;

2. stanowiły przedmiot programu kontroli własnej opracowanego i realizowanego przez osobę odpowiadającą za zakład zgodnie z przepisami dyrektywy 94/356/WE;

3. zostały poddane urzędowej kontroli sanitarnej zgodnie z rozdziałem V Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor niniejszym zaświadcza, że znane mu są przepisy rozdziału 3 część I załącznika II do dyrektywy Rady 92/118/EWG, przepisy rozdziału III, IV, V, VI i VII dyrektywy 91/493/EWG, przepisy rozdziału IX załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG i przepisy decyzji 94/356/WE.

Sporządzono w ....., ...
(data)

Pieczęć urzędowa (1)

Nazwisko wielkimi literami i podpis inspektora urzędowego (1)

(1) Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru innych wpisów w świadectwie.

▼M6

II. **Szczególne warunki zdrowia publicznego stosowane w handlu i przywozie żabich udek przeznaczonych do spożycia przez ludzi**

A. Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych dotyczących ochrony dzikiej przyrody do celów niniejszego rozdziału, „udka żabie" oznaczają tylną część tułowia podzieloną poprzecznym cięciem za przednimi kończynami, wypatroszone i pozbawione skóry, z gatunków *Rana* spp.(rodzina *Ranidae*) w formie świeżej, mrożonej lub przetworzonej.

B. Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby żabie udka były przedmiotem handlu do celów spożycia przez ludzi wyłącznie, jeżeli spełniają następujące warunki:

1. żaby muszą być po uboju odkrwawiane, przygotowywane i w miarę potrzeb, chłodzone, mrożone, przetwarzane, pakowane i składowane w zakładach, które:

   — spełniają wymogi art. 4 pkt 2 niniejszej dyrektywy,

   — zostały zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z wymogami rozdziałów III i IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,

   — podlegają monitoringowi dokonywanego przez właściwe organy w zakresie warunków produkcji i kontroli sanitarnych zgodnie z rozdziałami V (I) (3) i (5) i (II) (3) i (4) Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,

   — przeprowadzają własne kontrole zgodnie z przepisami decyzji Komisji 94/356/WE.

2. Udka żabie muszą podlegać kontrolom organoleptycznym przeprowadzanym na zasadzie pobierania próbek. Jeżeli badanie organoleptyczne wykaże, konieczne jest podjęcie środków mających na celu wycofanie ich z obrotu i zdenaturalizowanie w taki sposób, aby nie mogły być ponownie użyte w celach konsumpcyjnych.

3. Ponadto, zakład musi dysponować specjalnym pomieszczeniem do celów magazynowania i mycia żywych żab, a także do ich uboju i wykrwawienia. Zabicie żab może być wykonywane tylko przez ubój w zatwierdzonym zakładzie. Żaby, które były martwe przed ubojem nie mogą być dalej przygotowywane do spożycia przez ludzi. Specjalne pomieszczenie musi spełniać wymogi rozdziału III ust. I pkt 2 Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG, a żaby muszą być fizycznie odseparowane od powyższego pomieszczenia wstępnej obróbki.

4. Niezwłocznie po przygotowaniu, żabie udka muszą zostać całkowicie umyte w bieżącej, pitnej wodzie i natychmiast schłodzone do temperatury topniejącego lodu, zamrożone w temperaturze, co najmniej –18 °C lub przetworzone.

5. W przypadku przetwarzania żabich udek, proces ten musi przebiegać zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozdziale IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

6. Kontrole mikrobiologiczne

   Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy w przypadku zaistnienia potrzeby ochrony zdrowia publicznego, mogą zostać ustanowione kryteria mikrobiologiczne, łącznie z planami pobierania próbek i metodami analizy.

7. Udka żabie muszą być przechowywane, pakowane, składowane i przewożone w odpowiednich warunkach higienicznych, ustanowionych w rozdziałach VI i VIII Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

▼A2

8. Na opakowaniach zbiorczych i pojemnikach zawierających żabie udka musi znaleźć się znak weterynaryjny, zawierający w szczególności następujące dane:

   nazwa kraju wysyłającego pisana wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery lub liter, pisany wielkimi drukowanymi literami, to jest: B, CZ, DK, D, EE, EL, E, F, IRL, I, CY, LV, LT, L, HU, MT, NL, AT, PL, P, SI, SK, FI, SE, UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, i jeden z następujących zestawów symboli: CE, EC, EF, EG, EK, EY, ES, EÜ, EB, KE, WE.

▼M6

C. Przy przywozie:

1. Opakowanie (zbiorcze i jednostkowe) żabich udek musi być opatrzone nazwą lub kodem ISO kraju pochodzenia i numerem identyfikacyjnym zakładu produkcyjnego, w nieusuwalnym nadruku.

▼**M6**

2. Poniżej zamieszczony jest wzór świadectwa zdrowia ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. c) niniejszej dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej przesyłce żabich udek pochodzących z państw trzecich:

▼**M6**

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA UDEK ŻABICH SCHŁODZONYCH, MROŻONYCH LUB PRZETWORZONYCH POCHODZĄCYCH Z PAŃSTW TRZECICH I PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie do celów weterynaryjnych oraz musi towarzyszyć przesyłce do chwili, gdy dotrze ona do punktu kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Państwo wysyłające:

Właściwy organ:

I. **Określenie żabich udek**

Opis produktu:

— gatunki (nazwy naukowe): .....

— stan (1) i charakter obróbki: .....

Nr kodu (w stosownych przypadkach): .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba opakowań: .....

Waga netto: .....

Wymagana temperatura w czasie składowania i transportu: .....

II. **Pochodzenie żabich udek**

Nazwa(-y) i urzędowy(-e) numer(-y) identyfikacyjny(-e) zakładu zatwierdzonego przez właściwe organy do celów wywozu do Wspólnoty Europejskiej:

.....

.....

.....

.....

.....

III. **Miejsce przeznaczenia produktów**

Przesyłka żabich udek z:

.....

(miejsce wysyłki)

do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu (2): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

.....

Nazwa odbiorcy i adres w miejscu przeznaczenia: .....

.....

(1) Chłodzone, mrożone, przetworzone.

(2) Numer rejestracyjny samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych lub kontenerów, numer lotu lub nazwa statku.

▼**M6**

IV. **Poświadczenie zdrowotności**

Podpisany poniżej urzędowy inspektor niniejszym poświadcza, że żabie udka opisane powyżej:

1. pochodzą z żab, które zostały odkrwawione, przygotowane i w miarę potrzeb, były chłodzone, mrożone, przetwarzane, pakowane i składowane w odpowiednich warunkach higienicznych, zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale 3 (II) Załącznika do dyrektywy 92/118/EWG;
2. stanowiły przedmiot programu kontroli własnej, opracowanego i wprowadzonego w życie przez osobę odpowiadającą za zakład zgodnie z przepisami dyrektywy 94/356/EWG;
3. zostały poddane urzędowej kontroli sanitarnej zgodnie z przepisami rozdziału V Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że znane mu są przepisy rozdziału 3 część II załącznika II do dyrektywy Rady 92/118/EWG, przepisy rozdziału III, IV, V, VI i VII dyrektywy 91/493/EWG i przepisy decyzji 94/356/WE.

Sporządzono w ....., ...
(data)

Pieczęć urzędowa (1)

Nazwisko wielkimi literami i podpis inspektora urzędowego (1)

(1) Kolor pieczęci oraz podpisu musi różnić się od innych wpisów w świadectwie.

▼**M10**

ROZDZIAŁ 4

▼**M15**

Sekcja A

Szczególne warunki zdrowotne dotyczące żelatyny spożywczej

▼**M10**

Niniejszy rozdział ustanawia warunki zdrowotne mające zastosowanie wobec wprowadzanej do obrotu i przywożonej żelatyny spożywczej, ale z wyłączeniem żelatyny przeznaczonej na potrzeby przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i dla innych zastosowań technicznych i wyrobów medycznych.

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się poniższe definicje:

— żelatyna: naturalna, rozpuszczalna proteina, żelująca lub nieżelująca, otrzymywana poprzez częściową hydrolizę kolagenu z kości, ości, skór i ścięgien zwierząt (w tym ryb i drobiu),

— skóry: wszystkie tkanki skórne i podskórne,

— garbowanie: wzmacnianie skór przy pomocy roślinnych środków garbujących, soli chromu i innych substancji, takich jak sole glinu i żelaza, aldehydy i chinony lub inne syntetyczne środki utwardzające,

— kraj lub region kategorii 1: kraj lub region sklasyfikowany jako wolny od BSE zgodnie z prawodawstwem ustawodawstwem wspólnotowym,

— kraj lub region kategorii 2: kraj lub region sklasyfikowany jako tymczasowo wolny od BSE zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym,

— kraj lub region kategorii 3: kraj lub region sklasyfikowany jako stanowiący niskie ryzyko BSE zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym,

— kraj lub region kategorii 4: kraj lub region sklasyfikowany jako stanowiący wysokie ryzyko BSE zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym.

Żelatyna spożywcza podlega następującym warunkom:

I. **Warunki dotyczące zakładów produkujących żelatynę**

Żelatyna spożywcza pochodzi z zakładów, które:

1) spełniają warunki ustanowione w rozdziałach I, II, V, VI, VII, VIII, IX i X Załącznika do dyrektywy 93/43/EWG;

2) są zatwierdzone i zarejestrowane zgodnie z art. 11 dyrektywy 77/99/EWG;

3) podlegają nadzorowi warunków produkcji realizowanemu przez właściwą władzę zgodnie z załącznikiem B do dyrektywy 77/99/EWG rozdział IV stosownie do przypadku;

4) realizują własne programy kontroli zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 dyrektywy 77/99/EWG;

5) przez okres dwóch lat przechowują rejestry miejsc pochodzenia wszelkich przychodzących surowców i wszelkich wychodzących produktów;

6) przedstawiają i wprowadzają w życie system umożliwiający powiązanie każdej wysłanej partii towaru, każdej przyjętej partii surowca oraz warunków i okresu produkcji.

II. **Wymagania dotyczące surowców stosowanych przy produkcji żelatyny**

1) Do produkcji żelatyny spożywczej mogą być używane następujące materiały:

   — kości,

   — skór hodowlanych przeżuwaczy,

   — skór świńskich,

   — skór z drobiu,

   — ścięgien,

   — skór zwierząt łownych,

   — ości i skór z ryb.

2) Używanie kości przeżuwaczy urodzonych, hodowanych i poddanych ubojowi w krajach lub regionach kategorii 4 jest zabronione.

3) Używanie skór skierowanych do garbowania jest zabronione.

4) Surowce wymienione w ust. 1 pierwsze pięć tiret pochodzą ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w ubojniach i których tusze zostały uznane za dopuszczone do spożycia przez ludzi w wyniku inspekcji przeprowadzonych *ante* i *post motrem*.

▼M10

5) Surowce wymienione w ust. 1 tiret szóste pochodzą od zwierząt poddanych ubojowi sanitarnemu, których tusze zostały uznane za dopuszczone do spożycia przez ludzi w wyniku inspekcji ustanowionej w art. 3 dyrektywy Rady 92/45/EWG ([1]).

6) Surowce wymienione w ust. 1 pierwsze sześć tiret pochodzą z ubojni, zakładów rozbioru, zakładów przetwórstwa mięsnego, zakładów przetwórstwa zwierzyny łownej, zakładów odtłuszczania kości, garbarni, punktów skupu, sklepów sprzedaży detalicznej lub pomieszczeń do nich przylegających, których jedynym celem jest rozbieranie i magazynowanie mięsa i drobiu w celu bezpośredniego zaopatrzenia konsumenta końcowego.

7) Surowiec wymieniony w ust. 1 tiret ostatnie pochodzi z zakładów przetwórstwa rybnego, zatwierdzonych i zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą Rady 91/493/EWG ([2]).

8) Punkty skupu i garbarnie, które zamierzają dostarczać surowiec do produkcji żelatyny spożywczej są w tym konkretnym celu specjalnie upoważniane i rejestrowane przez właściwe organy i spełniają następujące wymagania:

   i) muszą być wyposażone w pomieszczenia do składowania z twardą posadzką i gładkimi ścianami łatwymi do mycia i dezynfekcji;

   ii) w odpowiednim przypadku muszą być ć wyposażone w urządzenia chłodnicze;

   iii) pomieszczenia do magazynowania muszą być odpowiednio zadbane i utrzymywane w należytym stanie czystości tak aby nie stanowiły źródła zanieczyszczenia surowców;

   iv) jeśli surowce niezgodne z niniejszymi wymaganiami są magazynowane i/lub przetwarzane w tych punktach skupu lub garbarniach, to przez wszystkie etapy ich obecności w tych pomieszczeniach, od przyjęcia, poprzez składowanie, przetwarzanie i wysyłanie muszą być oddzielone od surowców zgodnych z tymi wymaganiami;

   v) pomieszczenia te muszą podlegać inspekcjom przeprowadzanym przez właściwe organy w odpowiednich odstępach czasu w celu zapewnienia, że wymagania niniejszego rozdziału są należycie spełniane oraz w celu sprawdzenia dokumentów rachunkowych i/lub świadectw zdrowia umożliwiających wyśledzenie miejsca pochodzenia surowca.

9) Przywóz do Wspólnoty surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny spożywczej podlega następującym przepisom:

   — Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz tych surowców jedynie z tych państw trzecich, które są umieszczone w wykazie ustanowionym w ramach decyzji Rady 79/542/EWG ([3]) lub decyzji Komisji 94/85/WE ([4]) lub decyzji Komisji 97/296/WE ([5]), lub decyzji 94/86/WE ([6])odpowiednio,

   — każdej przesyłce towarzyszy świadectwo ustanowione zgodne ze wzorem i procedurą przewidzianą w art. 18 tej dyrektywy.

III. **Transport i składowanie surowców**

1) Transport surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny musi być przeprowadzany w odpowiednich warunkach czystości przy pomocy właściwych środków transportu.

   W trakcie transportu, dostawy, w punkcie skupu, garbarni i w zakładzie przetwórczym żelatyny surowcowi musi towarzyszyć dokument handlowy zgodny z wzorem ustanowionym w części VIII tego rozdziału.

2) Surowiec musi być transportowany i składowany w stanie schłodzonym lub zamrożonym, chyba że podlega przetworzeniu w ciągu 24 godzin od rozpoczęcia transportu.

   W drodze odstępstwa od wymagań poprzedniego akapitu wobec odtłuszczonych i suszonych kości lub osseiny, solonych, suszonych i wapnowanych skór oraz skór poddanych alkalizacji lub zakwaszeniu - surowce te mogą być składowane i transportowane w temperaturze otoczenia.

3) Pomieszczenia do składowania muszą być utrzymywane w stosownym stanie sprawności i czystości, tak aby nie stanowiły źródła zanieczyszczenia lub skażenia surowca.

IV. **Wymagania, które muszą być spełnione przy produkcji żelatyny**

1) Żelatyna musi być produkowana przy zachowaniu następujących wymagań:

([1]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35.
([2]) Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15.
([3]) Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15.
([4]) Dz.U. L 44 z 17.2.1994, str. 31.
([5]) Dz.U. L 122 z 14.5.1997. str. 21.
([6]) Dz.U. L 44 z 17.2.1994, str. 33.

▼M10

— wszystkie kości przeżuwaczy pochodzące ze zwierząt urodzonych, hodowanych i poddanych ubojowi w krajach lub regionach kategorii 3 muszą być dokładnie rozkruszone i odtłuszczone gorącą wodą, następnie zanurzone w rozpuszczonym kwasie solnym (o minimalnym stężeniu 4 % i pH < 1,5) na okres co najmniej 2 dni, po czym poddane procesowi alkalizacji w nasyconym roztworze wapna (pH > 12,5) przez okres co najmniej 20 dni, następnie poddane sterylizacji w temperaturze 138-140 °C przez cztery sekundy, lub równoważnemu procesowi zatwierdzonemu przez Komisję po konsultacji z odpowiednim komitetem naukowym,

— inne surowce poddaje się działaniu kwasu lub zasady, po którym następuje jedno lub więcej płukań. Następnie należy odpowiednio zmodyfikować wskaźnik pH. Żelatynę uzyskuje się poprzez jednokrotne lub wielokrotnie ogrzewanie tego materiału. Kolejnym krokiem jest oczyszczanie poprzez przefiltrowanie i sterylizację.

2) Po zakończeniu procesu opisanego w ust. 1 żelatyna może być wysuszona i stosownie do okoliczności sproszkowana lub spreparowana w formie laminatu.

3) Stosowanie konserwantów innych niż ditlenek siarki i nadtlenek wodoru jest zabronione.

4) Żelatyna spożywcza i żelatyna nie przeznaczona do spożycia przez ludzi mogą być produkowane i składowane w tych samych pomieszczeniach jedynie wówczas, gdy dotyczące ich wymagania są dokładnie takie same.

V. **Wymagania dotyczące produktów gotowych**

Każda partia produkcji żelatyny podlega testom w celu zapewnienia, że spełnia następujące kryteria:

1) Kryteria mikrobiologiczne

Parametry mikrobiologiczne	Limit
Całkowita ilość bakterii tlenowcowych	103/g
miano koli (Coliform) (30 °C)	0/g
miano koli (Coliform) (44,5 °C)	0/10g
Beztlenowe bakterie obniżające siarczyn (bez produkcji gazu)	10/g
Clostridium perfringens	0/g
Gronkowiec *aureus*	0/g
Salmonella	0/25g

2) Pozostałości

Pierwiastki	Limit
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0.5 ppm
Hg	0.15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
Wilgoć (105 °C)	15 %
Popiół (550 °C)	2 %
SO_2 (Reith Williems)	50 ppm
H_2O_2 (Europejska Farmakopea 1986 (V_2O_2))	10 ppm

VI. **Pakowanie, składowanie i transport**

1) Żelatyna spożywcza musi być pakowana, składowana i transportowana w odpowiednich warunkach higienicznych, w szczególności:

— specjalne pomieszczenie musi być przeznaczone na przechowywanie materiałów do pakowania żelatyny,

— żelatyna musi być pakowana w pomieszczeniu specjalnie przeznaczonym do tego celu.

▼M10

2) Opakowania jednostkowe i zbiorcze żelatyny muszą:

▼A2

— posiadać znak weterynaryjny zawierający następujące dane:

nazwa lub symbol kraju wysyłającego, składający się z litery lub liter, pisane wielkimi literami, to jest: B-CZ-DK-D-EE-EL-E-F-IRL-I-CY-LV-LT-L-HU-MT-NL-AT-PL-P-SI-SK-FI-SE-UK, po którym następuje weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu oraz jeden z następujących zestawów symboli: CE-EC-EF-EG-EK-EY-ES-EÜ-EB-KE-WE

▼M10

oraz

— następujące słowa: „Żelatyna spożywcza”.

3) Żelatynie towarzyszy podczas transportu dokument handlowy, zgodnie z art. 3 pkt A pkt 9 lit. a) dyrektywy 77/99/EWG, który zawiera słowa „żelatyna spożywcza” oraz datę produkcji.

VII. **Przywóz żelatyny z państw trzecich**

A. Państwa Członkowskie zapewniają, że żelatyna spożywcza jest przywożona tylko, jeśli:

— pochodzi z państwa trzeciego umieszczonego w wykazie w Załączniku do decyzji Komisji 94/278/WE ([1]) część XIII,

— pochodzi z zakładu spełniającego warunki ustanowione w części I niniejszego rozdziału,

— została wyprodukowana z surowca spełniającego wymagania części II i III niniejszego rozdziału,

— została wyprodukowana zgodnie z warunkami ustalonymi w części IV niniejszego rozdziału,

— spełnia kryteria części V oraz wymagania części VI.1 niniejszego rozdziału,

— na zawierających ją opakowaniach jednostkowych i zbiorczych podane są następujące dane szczegółowe:

Kod ISO odnoszący się do kraju pochodzenia, po którym następuje numer rejestracyjny zakładu,

oraz

— towarzyszy jej świadectwo, którego wzorzec ustanowiony jest w ramach procedur przewidzianych w art. 18 niniejszej dyrektywy.

B. Zgodnie z procedurą art. 18 niniejszej dyrektywy Komisja może uznać środki ochrony zdrowia stosowane przy produkcji żelatyny spożywczej przez państwo trzecie za zapewniające zabezpieczenia równoważne tym, które są stosowane przed wprowadzeniem żelatyny do obrotu wewnątrz Wspólnoty, jeżeli że państwo trzecie dostarczy w tym względzie obiektywnych dowodów.

Jeśli Komisja uznaje takie środki ochrony zdrowia stosowane przez państwo trzecie za równoważne wówczas zgodnie z tymi samymi procedurami przyjmuje odpowiednie warunki regulujące przywóz żelatyny spożywczej, w tym świadectwo, które musi towarzyszyć produktowi.

([1]) Dz.U. L 120 z 11.5.1994, str. 44.

▼**M10**

VIII. **Wzór dokumentu handlowego dla surowca przeznaczonego do produkcji żelatyny spożywczej**

DOKUMENT HANDLOWY

dla surowca przeznaczonego do produkcji żelatyny spożywczej

Numer dokumentu handlowego: .....

I. **Identyfikacja surowca**

Charakter surowca: .....

Surowiec pochodzi z następujących gatunków zwierząt: .....

.....

Waga netto: .....

Znak identyfikacyjny (paleta lub pojemnik): .....

II. **Miejsce pochodzenia surowca** (1):

Ubojnia

Adres zakładu: .....

Zezwolenie weterynaryjne/numer rejestracyjny: .....

Zakład rozbioru

Adres zakładu: .....

Zezwolenie weterynaryjne/numer rejestracyjny: .....

Zakład przetwórstwa mięsnego

Adres zakładu: .....

Zezwolenie weterynaryjne/numer rejestracyjny: .....

Zakład produkcji innych towarów pochodzenia zwierzęcego

Adres zakładu: .....

►(1) Numer rejestracyjny ◄: .....

Zakład przetwórstwa mięsa zwierząt łownych

Adres zakładu: .....

Numer zezwolenia weterynaryjnego: .....

Zakład przetwórstwa rybnego

Adres zakładu: .....

Zezwolenie weterynaryjne/numer rejestracyjny: .....

Punkty skupu

Adres punktu: .....

►(1) Numer rejestracyjny ◄: .....

Garbarnia

Adres zakładu: .....

►(1) Numer rejestracyjny ◄: .....

Sklepy sprzedaży detalicznej

Adres: .....

(1) Niepotrzebne skreślić.

►(1) **M15**

▼**M10**

Pomieszczenia przyległe do punktów sprzedaży, gdzie rozbiera i składuje się mięso i drób wyłącznie w celu zaopatrywania konsumenta końcowego.

Adresy: .....

III. **Miejsce przeznaczenia surowca**

Surowiec zostanie wysłany do następującego zakładu (punktu skupu/garbarni/zakładu produkcji żelatyny) (1):

Nazwa: .....

Adres: .....

IV. **Oświadczenie**

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem przepisy załącznika II do dyrektywy 92/11 8/EWG część II i III rozdział 4, i że (1):

— powyżej opisane skóry z hodowanych przeżuwaczy, kości, skóry świńskie, skóry z drobiu i ścięgna pochodzą ze zwierząt, które zostały poddany ubojowi w ubojniach, i których tusze uznane zostały za zdatne do spożycia w wyniku inspekcji *ante* i *post mortem*,

i/lub

— powyżej opisane skóry ze zwierzyny łownej pochodzą z odstrzelonych zwierząt, których tusze zostały uznane za zdatne do spożycia w wyniku inspekcji przeprowadzonej na mocy art. 3 dyrektywy 92/45/EWG,

i/lub

— powyżej opisane skóry i ości ryb pochodzą z zakładów przetwórstwa rybnego na potrzeby spożywcze lub zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 91/493/EWG.

Sporządzono w ....., dnia .....

.....

(podpis właściciela zakładu lub jego przedstawicieli)

(1) Niepotrzebne skreślić.

▼M15

Sekcja B

Szczegółowe warunki zdrowotne dla kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi

I. **Ogólne**

1. Niniejsza sekcja ustala warunki zdrowotne dla wprowadzania na rynek i przywozu kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi.

2. Do celów niniejszej sekcji stosują się definicje „skóry” oraz „garbowania” zawarte w sekcji A.

   Stosują się również następujące definicje:

   a) „kolagen” oznacza produkt na bazie białka pochodzący ze skór i ścięgien zwierząt, włącznie z kośćmi jedynie w przypadku świń, drobiu i ryb, wytwarzany metodą określoną w części V poniżej;

   b) „kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi” oznacza kolagen przeznaczony do spożycia albo jako pokarm, albo włączony do lub opakowany wokół pokarmu lub produktu do spożycia przez ludzi.

3. Kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi musi spełniać warunki określone w częściach II–X poniżej.

II. **Zakłady produkujące kolagen**

Kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi pochodzi z zakładów, które spełniają warunki określone w części I sekcji A.

III. **Surowce i zakłady je dostarczające**

1. Następujące surowce mogą być używane do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi:

   a) skóry przeżuwaczy hodowlanych;

   b) skóry, kości i jelita wieprzowe;

   c) skóra i kości drobiowe;

   d) ścięgna;

   e) skóry zwierząt dziko żyjących; oraz

   f) skóra i kości ryb.

2. Stosowanie skór do procesów garbowania jest zakazane.

3. Surowce spełniają następujące wymagania:

   — dla surowców wymienionych w ust. 1 lit. a)–d) stosują się wymagania określone w sekcji A część II ust. 4,

   — dla surowca, o którym mowa w ust. 1 lit. e), stosują się wymagania określone w sekcji A część II ust. 5,

   — dla surowców wymienionych w ust. 1 lit. a)–e) stosują się wymagania określone w sekcji A część II ust. 6, z zastrzeżeniem, że żaden materiał nie może pochodzić z zakładów odtłuszczania kości przeżuwaczy, oraz

   — dla surowca, o którym mowa w ust. 1 lit. f), stosują się wymagania określone w sekcji A część II ust. 7.

4. Centra gromadzenia i garbarnie dostarczające surowiec do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi muszą posiadać szczegółowe zezwolenie do tego celu i być zarejestrowane przez właściwe władze oraz spełniać wymagania określone w sekcji A część II ust. 8.

IV. **Transport i przechowywanie surowca**

1. Transport i przechowywanie surowca przeznaczonego do produkcji kolagenu są dokonywane zgodnie z częścią III sekcji A.

2. Podczas transportu oraz w czasie dostarczania do centrów gromadzenia, garbarni i zakładów przetwórstwa kolagenu, surowcom musi towarzyszyć dokument handlowy zgodny ze wzorem ustalonym w części IX tej sekcji.

V. **Wytwarzanie kolagenu**

1. Kolagen musi być produkowany w procesie, który zapewnia, że surowiec podlega obróbce obejmującej mycie, dostosowanie pH przy użyciu kwasu lub zasady, po którym następuje jedno lub więcej płukań, filtracje i wytrącanie; albo równoważnym procesie zatwierdzony przez Komisję po zasięgnięciu opinii właściwego Komitetu Naukowego.

2. Po poddaniu procesowi, o którym mowa w ust. 1 powyżej, kolagen musi być poddany procesowi suszenia.

▼M15

3. Kolagen nieprzeznaczony do spożycia przez ludzi może być produkowany i przechowywany w tym samym zakładzie, co kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi tylko wówczas, gdy jest produkowany i przechowywany z zastosowaniem dokładnie tych samych warunków, określonych w tej sekcji.

4. Stosowanie konserwantów innych niż dozwolone w prawodawstwie Wspólnoty jest zakazane.

VI. **Produkty końcowe**

Przyjmuje się odpowiednie środki, włącznie z badaniami, w celu zapewnienia, aby każda partia produkcji kolagenu spełniała kryteria mikrobiologiczne i dotyczące pozostałości, określone w części V sekcji A, lecz tam gdzie to konieczne w celu uzyskania zamierzonych produktów takich jak osłonki na bazie kolagenu nie stosuje się ograniczenia co do wilgotności i popiołu.

VII. **Pakowanie, przechowywanie i transport**

1. Kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi musi być opakowany, paczkowany, przechowywany i transportowany w zadowalających warunkach higieny, w szczególności spełniać warunki określone w sekcji A część VI ust. 1.

2. Opakowania i paczki zawierające kolagen muszą mieć oznaczenie identyfikacyjne zawierające szczegóły wymienione w sekcji A część VI ust. 2 tiret pierwsze i mieć napis: „Kolagen nadający się do spożycia przez ludzi” oraz datę przygotowania i numer partii.

3. Podczas transportu kolagenowi musi towarzyszyć dokument handlowy, zgodnie z art. 3A) ust. 9 lit. a) dyrektywy 77/99/EWG, mający napis: „Kolagen nadający się do spożycia przez ludzi” oraz datę przygotowania i numer partii.

VIII. **Przywóz z państw trzecich kolagenu i surowców przeznaczonych do produkcji kolagenu do spożycia przez ludzi**

1. Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz do Wspólnoty kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi tylko wówczas, gdy:

   a) pochodzi z państw trzecich wymienionych w części XIII Załącznika do decyzji Komisji 94/278/WE ([1]);

   b) pochodzi z zakładów spełniających warunki ustalone w części II tej sekcji;

   c) został wyprodukowany z surowca, który spełnia wymagania części III i IV tej sekcji;

   d) został wytworzony zgodnie z warunkami określonymi w części V tej sekcji;

   e) odpowiada kryteriom zawartym w części VI oraz warunkom opakowywania, pakowania, przechowywania i transportu zawartym w części VII 1) tej sekcji;

   f) ma na opakowaniach i paczkach oznaczenie identyfikacyjne zawierające dane wyszczególnione w szóstym akapicie części VII A) sekcji A; oraz

   g) towarzyszy mu świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem ustalonym w części X a) tej sekcji.

2. Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz do Wspólnoty surowca wymienionego w części III 1) tej sekcji do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi tylko wówczas, gdy:

   a) pochodzi z państw trzecich wymienionych odpowiednio w decyzji Rady 79/542/EWG ([2]) lub w decyzji Komisji 94/85/WE ([3]) lub w decyzji 94/86/WE ([4]) lub w decyzji Komisji 97/296/WE ([5]); oraz

   b) świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w części X b) tej sekcji towarzyszy każdej partii wysyłkowej surowca.

3. Świadectwa zdrowia, o których mowa powyżej w ust. 1 lit. g) i 2 lit. b), składają się z jednego arkusza i są wypełniane w przynajmniej w jednym języku urzędowym Państwa Członkowskiego, przez które partia wysyłkowa jest po raz pierwszy wprowadzana do Wspólnoty oraz w przynajmniej jednym języku Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

([1]) Dz.U. L 120 z 11.5.1994, str. 44.
([2]) Dz.U. L 146 z 14.6.1979, str. 15.
([3]) Dz.U. L 44 z 17.2.1994, str. 31.
([4]) Dz.U. L 44 z 17.2.1994, str. 33.
([5]) Dz.U. L 122 z 14.5.1997, str. 21.

▼**M15**

4. Komisja może uznać, zgodnie z procedurą art. 18, przepisy zdrowotne stosowane przez państwo trzecie do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi za dające gwarancje równoważne do gwarancji dawanych dla wprowadzania kolagenu na rynek we Wspólnocie, jeżeli państwo trzecie, którego sprawa dotyczy dostarcza obiektywnego dowodu w tej sprawie. Komisja, uznając tę równoważność, przyjmuje, zgodnie z tą samą procedurą, warunki określające przywóz kolagenu do spożycia przez ludzi.

▼M15

IX. **Wzór dokumentu handlowego dla surowca przeznaczonego do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi**

Numer dokumentu handlowego: .....

1. **Identyfikacja surowca**

Rodzaj (np. skóra): .....

Gatunek zwierzęcia (np. bydło, trzoda chlewna): .....

Waga netto (kg): .....

Oznaczenie identyfikacyjne (paleta lub kontener): .....

2. **Pochodzenie surowca**

— *Rzeźnia*

Adres zakładu: .....

.....

Weterynaryjny numer identyfikacyjny/rejestracji: .....

— *Zakład rozbioru*

Adres zakładu: .....

.....

Weterynaryjny numer identyfikacyjny/rejestracji: .....

— *Zakład produkcji produktów mięsnych*

Adres zakładu: .....

.....

Weterynaryjny numer identyfikacyjny/rejestracji: .....

— *Zakład produkcji innych produktów zwierzęcych*

Adres zakładu: .....

.....

Numer rejestracji: .....

— *Zakład przetwórstwa dziczyzny*

Adres zakładu: .....

.....

Weterynaryjny numer identyfikacyjny: .....

— *Zakład produkcji produktów rybnych*

Adres zakładu: .....

.....

Weterynaryjny numer identyfikacyjny/rejestracji: .....

▼**M15**

— *Centra pozyskiwania*

Adres zakładu: .....

.....

Numer rejestracji: .....

— *Garbarnia*

Adres zakładu: .....

.....

Numer rejestracji: .....

— *Sklep detaliczny*

Adres: .....

.....

— *Pomieszczenie przyległe do punktu sprzedaży, gdzie odbywa się rozbiór i przechowywanie mięsa i drobiu, tylko do celu bezpośredniej dostawy do ostatecznego konsumenta*

Adres: .....

.....

3. **Przeznaczenie surowca**

Nazwa centrum gromadzenia/garbarni/zakładu produkcji kolagenu ([1]), do którego wysyła się surowiec:

.....

Adres: .....

.....

4. **Deklaracja**

Ja, niżej podpisany, deklaruję, że przeczytałem i zrozumiałem postanowienia części III i IV sekcji B rozdziału 4 załącznika II dyrektywy 92/118/EWG, i że:

— wyżej opisane skóry przeżuwaczy hodowlanych/skóry, kości i jelita wieprzowe/skóra i kości drobiu/ścięgna pochodzące od zwierząt, które zostały poddane ubojowi w ubojni i których tusze zostały uznane za zdatne do spożycia przez ludzi w wyniku badania przed i poubojowego, oraz/albo ([1])

— wyżej opisane skóry od zwierząt dziko żyjących pochodzą od zwierząt odstrzelonych, których tusze zostały uznane za zdatne do spożycia przez ludzi w wyniku badania ustalonego w art. 3 dyrektywy Rady 92/45/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15), oraz/lub ([1])

— wyżej opisane skóra i kości ryb pochodzą z zakładów wytwarzających produkty rybne do spożycia przez ludzi lub zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą Rady 91/493/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15) ([1]).

Sporządzono w ..... dnia .....
(miejsce) (data)

.....
(Podpis właściciela/ki zakładu lub jego/jej przedstawiciela) ([2])

.....
(Nazwisko wielkimi literami)

([1]) Niepotrzebne skreślić.
([2]) Podpis musi być w kolorze innym niż kolor druku.

▼**M15**

Xa) **Wzór świadectwa zdrowia**

dla kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi i do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo jest do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć wysyłce do momentu przybycia do posterunku kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa zdrowia: .....

Państwo przeznaczenia: .....

Państwo eksportujące: .....

Odpowiedzialne ministerstwo: .....

Departament wydający świadectwo: .....

1. **Identyfikacja kolagenu**

Rodzaj produktów: .....

Gatunek zwierząt i rodzaj używanych surowców (np. bydlęca skóra)

.....

Data wytworzenia: .....

Typ opakowania: .....

Liczba paczek: .....

Gwarantowany okres przechowywania: .....

Waga netto (kg): .....

Adres(-y) i numer(-y) rejestracji zatwierdzonego(-ych) i zarejestrowanego(-ych) zakładu(-ów): .....

.....

2. **Przeznaczenie kolagenu**

Kolagen będzie wysłany z: .....
(miejsce załadunku)

do: .....
(państwo i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu [1]: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres otrzymującego przesyłkę: .....

.....

[1] Podać nazwę i numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek). Informacja ma być aktualizowana w przypadku wyładunku i przeładunku.

▼**M15**

3. **Zaświadczenie zdrowotne**

Ja, niżej podpisany, deklaruję, że jestem świadomy postanowień sekcji B rozdziału 4 załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG i zaświadczam, że wyżej opisany kolagen:

— pochodzi z zakładów spełniających warunki ustalone w części II tej sekcji,

— został wyprodukowany z surowców, które spełniają warunki zawarte w części III i IV tej sekcji,

— został wyprodukowany zgodnie z warunkami zawartymi w części V tej sekcji, oraz

— spełnia warunki zawarte w części VI i VII (1) tej sekcji.

Sporządzono w ....., dnia .....
(miejsce) (data)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) (2)

.....
(Nazwisko wielkimi literami)

Pieczęć urzędowego lekarza weterynarii (2)

(2) Podpis i pieczęć muszą być w kolorze innym niż druk.

▼M15

X b) **Wzór świadectwa zdrowia**

dla surowca przeznaczonego do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej do produkcji kolagenu do spożycia przez ludzi

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo jest tylko do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć wysyłce do momentu przybycia do posterunku kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa zdrowia: .....

Państwo przeznaczenia: .....

Państwo eksportujące: .....

Odpowiedzialne ministerstwo: .....

Departament wydający świadectwo: .....

1. **Identyfikacja surowca**

Gatunek zwierząt i rodzaj używanych surowców (np. bydlęca skóra): .....

Data produkcji: .....

Typ opakowania: .....

Liczba paczek: .....

Gwarantowany okres przechowywania: .....

Waga netto (kg): .....

2. **Pochodzenie surowca**

Adres(-y) i numer(-y) rejestracji zatwierdzonego(-ych) i zarejestrowanego(-ych) zakładu(-ów) produkcji: .....

.....

3. **Przeznaczenie surowca**

Surowiec będzie wysłany z: .....
(miejsce załadunku)

do: .....
(państwo i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu [1]: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres otrzymującego przesyłkę: .....

.....

[1] Podać nazwę i numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek). Informacja ma być aktualizowana w przypadku wyładunku i przeładunku.

▼**M15**

4. **Zaświadczenie zdrowotne**

Ja, niżej podpisany, deklaruję, że jestem świadomy postanowień sekcji B rozdziału 4 załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG i zaświadczam, że wyżej opisany surowiec spełnia wymagania części III tej sekcji, w szczególności że:

— wyżej opisane skóry przeżuwaczy hodowlanych/skóry, kości i jelita wieprzowe/skóra i kości drobiowe/ścięgna pochodzące od zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni, i których tusze zostały uznane po badaniu przed- i poubojowym za zdatne do spożycia przez ludzi, oraz/albo (2)

— wyżej opisane skóry dzikich zwierząt pochodzą od odstrzelonych zwierząt, których tusze zostały uznane za zdatne do spożycia przez ludzi po badaniach ustalonych w art. 3 dyrektywy Rady 92/45/EWG, oraz/albo (2)

— wyżej opisane skóra i kości ryb pochodzą z zatwierdzonych zakładów wytwarzających produkty rybne do spożycia przez ludzi, posiadających zezwolenie na wywóz (2).

Sporządzono w ....., dnia .....
(miejsce) (data)

.....
(Podpis urzędowego lekarza weterynarii) (3)

.....
(Nazwisko wielkimi literami)

Pieczęć urzędowego lekarza weterynarii (3)

(2) Niepotrzebne skreślić.
(3) Podpis i pieczęć muszą być w kolorze innym niż druk.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

I

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 89/662/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

ROZDZIAŁ I

— Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64).

— Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23).

— Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24).

— Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85).

— Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4).

— Dyrektywa Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 r. ustanawiająca wymogi dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach, których waga nie przekracza 100 gramów, i przetworami mięsnymi (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 3).

— Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87).

— Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15).

— Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35).

— Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1991 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41).

— Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35).

— Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1).

ROZDZIAŁ II

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG (z wyłączeniem czynników chorobotwórczych).

▼B

ZAŁĄCZNIK B

PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE WSPÓLNOTOWEJ HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI STANOWIŁBY PRZEDMIOT KONTROLI PRZEWIDZIANYCH NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego nieobjęte ani przez załącznik B do niniejszej dyrektywy, ani przez Załącznik do dyrektywy 90/425/EWG: produkty te zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

II

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 90/425/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

Sekcja 1

— Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64).

— Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10).

— Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, str. 1).

— Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42).

— Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62).

— Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6).

— Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51).

— Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

— Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzwspólnotowy owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19).

— Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17).

Sekcja 2

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I (1) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

— Dla czynników chorobotwórczych:

▼B

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ II

PRAWODAWSTWO ZOOTECHNICZNE

— Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 8).

— Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36).

— Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 8.6.1989, str. 30).

— Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzwspólnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 55).

— Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, str. 37).

ZAŁĄCZNIK B

ZWIERZĘTA ORAZ PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI BĘDZIE PODDANY KONTROLOM PRZEWIDZIANYM W NINIEJSZEJ DYREKTYWIE

ROZDZIAŁ I

Prawodawstwo weterynaryjne – inne zwierzęta żywe niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.

ROZDZIAŁ II

Prawodawstwo weterynaryjne – nasienie, komórki jajowe oraz zarodki niewymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.